

POROČILO O IZPELJAVI USPOSABLJANJA ZA STROKOVNE DELAVCE V SKLOPU PROJEKTA UNIP

LOKACIJA: **Center za izobraževanje in kulturo Trebnje**
DATUM: **18. in 26. 05. 2011**
MULTIPLIKATORJI: **Andreja Sabati Šuster, Patricija Pavlič, Petra Teraž**
ŠTEVILO UDELEŽENCEV: **12**
SKUPINA ZA IP EKONOMSKI TEHNIK

PRVI DEL – 18. 5. 2011

Udeleženci so se seznanili s projektom UNIP, aktivnostmi in rezultati ter normativnimi izhodišči, ki opredeljujejo in pogojujejo prenovo srednjega strokovnega, poklicnega in poklicno-tehniškega izobraževanja.

Udeležencem sta bila predstavljena nacionalni in izvedbeni kurikulum, izhodišča in načela, na katerih temelji prenova, ter postopek izvedbenega načrtovanja na ravni izobraževalne organizacije, učne skupine in posameznika. Postopek načrtovanja je bil podprt s praktičnim primerom izvedbenega načrtovanja izobraževalnega programa SSI ekonomski tehnik za mladino in odrasle.

Usposabljanje je bilo praktično zasnovano, pridobivanje znanj je potekalo skozi prikaz utečenih praks v različnih izobraževalnih zavodih ter z diskusijo. Slednja je odprla številna vprašanja, za katera do sedaj tako v teoriji kot praksi niso bile dorečene oz. podane enotne rešitve:

1. Poklicna matura: problematika vsebinskega koncepta četrte izpitne enote »gospodarstvo«, ki je izjemno široko zastavljeno. Vsebina preverjanja in ocenjevanja te enote namreč vključuje vse vsebine strokovnih modulov (obveznih in izbirnih ter odprtega kurikula). Zaradi različne izvedbene zasnovanosti omenjenega programa med šolami, prihaja tudi do vsebinskih razlik. *Vsebinska preobsežnost in raznolikost otežujeta pripravo na ocenjevanje in izvedbo ocenjevanja te enote.* Hkrati pa je zaradi večjega števila ocenjevalcev, ki sodelujejo kot nosilci sklopov, izvedba veliko dražja kot pri ostalih izpitnih enotah.
2. Praktični pouk na šoli se izvaja v sklopu organiziranega pouka pri strokovnih predmetih. Ker ni jasnih navodil ali dogovorov se na terenu pojavljajo različne prakse glede deleža ur praktičnega pouka znotraj ur strokovnega modula. Nekateri strokovni moduli praktičnega pouka ne zajemajo, zato je delež le-tega večji pri drugih strokovnih modulih, prav tako je tudi delež praktičnega pouka znotraj strokovnih modulov različen in na ravni šol in med šolami neenoten. Zastavlja se vprašanje, ali je tovrstna neenotnost del avtonomije šole in namen prenove, in kako spremljati, če je sploh potrebno, realizacijo praktičnega pouka na šoli (v dnevnikih, v končen poročilu o realizaciji programa...)?

3. Praktično izobraževanje pri delodajalcih se na področju izobraževanja odraslih izvaja na dva načina. V kolikor odrasli prihaja iz delovnega okolja, katerega vsebina dela omogoča osvajanje kompetenc, predvidenih s programsko enoto praktično izobraževanje pri delodajalcu, le-to ni sporno. V kolikor pa udeleženec izobraževanja ni zaposlen in si sam takšnega usposabljanja ne more zagotoviti, to uredimo izvajalci izobraževanja – šole. V skladu z Navodili o prilagajanju srednjega izobraževanja izobraževanju odraslih šole prilagajajo srednje izobraževanje posameznemu udeležencu, kar posredno velja tudi za praktično izobraževanje pri delodajalcih, pri čemer delež tega ni več opredeljen. Ali je tudi tovrstno odločanje o obsegu praktičnega izobraževanja posameznega udeleženca izobraževanja odraslih odločitev šole, upoštevajoč predznanje posameznika in del njene avtonomije?
4. ZPSI določa obvezno zdravstveno varstvo za udeležence praktičnega pouka in praktičnega usposabljanja z delom, pri čemer sredstva za to zagotavlja MŠŠ. Kako je s to obveznostjo na področju izobraževanja odraslih in zagotavljanjem sredstev s strani MŠŠ?
5. Izobraževanje odraslih predvideva tudi obveznosti s področja interesnih dejavnosti. Pobuda udeležencev usposabljanja je bila, da se pripravi nabor rešitev izvedbe interesnih dejavnosti (navodila, vsebinske rešitve).
6. Navodila določajo spremljanje realizacije OIN, ki se opravlja tudi v obliki evalvacijskih pogovorov z učitelji ter udeleženci izobraževanja. Pobuda udeležencev usposabljanja je, da se pripravi vzorec evalvacijskega vprašalnika.

DRUGI DEL – 26. 5. 2011

Na začetku smo na kratko povzeli ugotovitve in vsebino prvega srečanja. Udeleženci so nato podali še svoja naknadna razmišljanja in vprašanja, ki so se ob tem porajala. Le-ta so bila predvsem z izvedbenega področja (praktično usposabljanje pri delodajalcu, odprti kurikulum, druga izpitna enota na poklicni maturi v programu ekonomski tehnik).

Sledilo je poglavje o **Izvedbenem načrtovanju**, kjer smo se posvetili analizi učne skupine (postopek in pomen), nalogam akterjev pri izvedbenem načrtovanju (učitelji, organizator IO...) ter izvedbenemu načrtovanju na ravni skupine in posameznika.

Govorili smo tudi o spremljanju izvedbe načrta in pomoči udeležencem IO (razgovori, svetovanje, skrb za kakovost...).

Sledila je izmenjava ugotovitev in opravljenega dela obeh skupin in razprava.

Zadnje poglavje srečanja pa se je spopadalo s **Priznavanjem predhodno pridobljenega znanja**, znotraj katerega smo govorili o izhodiščih in zakonodajnem okviru, oblikovanju meril za priznavanje predhodno pridobljenega znanja in presoji dokazil ter postopku za priznavanja predhodno pridobljenega znanja.

Srečanje se je zaključilo z razpravo in ogledom razstave slikarjev naivcev.

Zapisale: P. Pavlič, P. Teraž, A. Sabati Šuster,

Trebnje, 30.05.2011